

Οφειλετικά - Στον πατέρα Παντελεήμονα Μαρκαντώνη

/ [Γνώμες](#)

«...υπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως... !»

Εἰς μνήμην του πρόσφατα κοιμηθέντος εφημερίου του Ι. Ν. Αγ. Αντωνίου Περιστερίου μακαριστού π. Παντελεήμονος Μαρκαντωνάκη, που εκοιμήθη ἐν Κυρίῳ στις 24 Σεπτεμβρίου 2021.

- Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πτολεμαίδος κ. Εμμανουήλ

Ὡς συμπρεσβύτερος σὲ χρόνους παλαιούς θεωρῶ χρέος μου νὰ γράψω σήμερα γιὰ τὸν ἤδη κοιμηθέντα πατέρα Παντελεήμονα, τὸν πρωτοπρεσβύτερο, τὸν αὐθεντικό, τὸν γνήσιο καὶ ἀληθινὸ ἱερέα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Προσπαθῶντας νὰ βρῶ ἐπίθετα γιὰ νὰ καταθέσω στὴν μνήμη του στέκομαι σ' ἓνα ποὺ τὸν χαρακτήριζε ιδιαίτερα. Κι αὐτὸ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸ ἐπίθετο δίκαιος . . . ! «Ἠγάπησε δικαιοσύνην» καὶ πορεύθηκε ἐν δικαιοσύνῃ σ' ὅλο τὸ κύκλο τῆς μακρᾶς βιοτῆς του. Συνεδύαζε τὸ δίκαιον μὲ διάκριση καὶ ἀγάπη. Δύσκολος συνδυασμός. Νὰ μπορεῖς νὰ διακονῆς ἐν δικαιοκρίσιᾳ καὶ νὰ προάγῃς τὴν ἀγάπη συγχρόνως μέσα στὸ σῶμα τῶν «ἀδελφῶν» συμπρεσβυτέρων... Ὁ πατὴρ Παντελεήμων Μαρκαντωνάκης ἰσορροποῦσε τὴν ὅλη στάση τῆς ζωῆς του μετουσιώνοντάς την μέσα στὴν «ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος» «ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης». Ὅταν ἔλεγες ἅγιο Ἄντώνιο πάντα ἐννοοῦσες πατέρα Παντελεήμονα.

Ήταν «τεῖχος καταφυγῆς» πολλῶν καὶ λιμάνι καταπαύσεως. Κληρικὸς σοβαρὸς, συγκροτημένος, ἀκέραιος, ἕνας ἀληθινὰ γαλήνιος κυματοθραύστης... Εὐχαριστῶ τὸ Θεὸ πὺ συμπορεύθηκα μαζί του σὲ χρόνους πὺ ἰντρικισμὸς καὶ τὸ ψευδάδελφον ἀνθοῦσε..., στὸν πατέρα Παντελεήμονα εὕρισκες λύσιν σωτήριον. Βλέπετε ὁ πατὴρ Παντελεήμων δὲν μπορούσε νὰ κατέβῃ καὶ νὰ συγκατανεύσῃ στὸ ἄδικο. Μέσα στὸ εἶναι του ὑπῆρχε ἔντονη ἡ ζυγαριὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀνύψωσης τοῦ τραυματισμένου προσώπου τοῦ κάθε ἀδελφοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ λόγος του στὶς τότε συνάξεις ἦταν καταλυτικὸς. Σεβόμενος πάντοτε τὸν τῆς ἐκκλησίας θεσμὸν καὶ τὸν ἐπίσκοπο, «ἔφευγε» τὴν κολακεία καὶ εἰσηγήτο πάντοτε μὲ διάκριση τὴν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον δικαίαν κρίσιν ὑπὲρ τοῦ ἀδικημένου ἢ καταπιεσμένου ἀδελφοῦ.

Κι αὐτὸ τὸ πλήρωσε κάποτε μὲ ἀπομάκρυνσι... Ὅμως ποτὲ δὲν ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸν ἀγαπημένο ἅγιο Ἀντώνιο. Κάθησε ὄρθιος ἐκεῖ μὲ τὸ πετραχήλι του τὸ τετιμημένο καὶ ἅγιο γιὰ ν' ἀναπαύῃ πολυάριθμες ψυχὲς πὺ ἔβρισκαν ἀπάγγιο στὴν δικαιοκρισία τῆς ἀγάπης του. Πατέρα Παντελεήμων. Δίκαιε, ἀληθινὲ καὶ ἀκατάκριτε, πρὶν μερικὰ χρόνια μαζί συνοδεύσαμε στὴν μακαρία ὁδὸ τὴν ἀγία σου πρεσβυτέρα. Σήμερα προπορευομένου τοῦ δικοῦ σου ἱεροῦ σκηνώματος σὲ συνοδεύουν ὅλοι οἱ συμπρεσβύτεροί σου εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν. Σ' εὐχαριστῶ πὺ μὲ ἄκουσες πολλὰς φορὲς καὶ συγχρόνως μὲ τίμησε ἡ ψυχὴ σου μὲ τὸ δίκαιον τῆς ἀγάπης σου. Τὰ λόγια μου πενιχρὰ καὶ ἐλάχιστα μπροστὰ στὸ μέγεθος τῆς προσφορᾶς Σου. Γνήσιε γόνε τῆς Κρητικῆς γῆς τὸ ἄψευστόν σου στόμα μαζί μὲ τὰ τῆς δικαιοσύνης ἔργα σου ἅς εἶναι τὰ τεκμήρια τῆς ἀπολογίας σου στὸν μ ὁ ν ο δίκαιο Κριτῆ. Τώρα πὺ θὰ ἐγερθῆς μὲ σῶμα πνευματικὸ καὶ ἄφθαρτο, εἰλικρινὰ σὲ ἰκετεύω ἰκέτευσεν τὸν Θεὸ καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ καὶ ἐλαχίστου. Φιλῶ τὸ χέρι σου γνήσιε λειτουργῆ τοῦ Ὑψίστου. Οἱ εὐχὲς Σου ἅς συνοδεύουν τὰ πολὺ καλὰ παιδιὰ σου καὶ ὅλη σου τὴν ἀγία οἰκογένεια πρεσβεύοντας γιὰ τὸ Περιστέρι πὺ ἀγάπησες καὶ σὲ ἀγάπησε. Ἡ δὲ παρουσία πλήθους πνευματικῶν σου παιδιῶν κατὰ τὴν Ἐξόδιόν σου, μὲ τὸν ἐπικεφαλῆς τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, κ. Παχατουρίδη, προεστῶτος τοῦ ἀγίου Τοποτηρητοῦ Σεβασμιωτάτου Ἰλίου κ. Ἀθηναγόρου ὁμοῦ μετὰ χορείας πολλῶν ἠγαπημένων σου συμπρεσβυτέρων, μαρτυροῦν τῆς προσφορᾶς σου τὸ μοναδικόν. Ἀπὸ τῆς σήμερον ὁ Παράδεισος μετὰ Σοῦ...! «Χριστὸς σὲ ἀναπαύσῃ ἐν χώρᾳ Ζώντων καὶ Πύλας παραδείσου ἀνοίξῃ Σοι...».

Ο πολυσέβαστος ἀγαπητὸς π. Παντελεήμων Μαρκαντωνάκης, διακόνησε ἐπὶ 62 χρόνια τὸ Ἅγιο Θυσιαστήριον: στὴν ἀγαπημένη του Κρήτη, στὴν ἱερά Μητρόπολη Κισσάμου καὶ Σελίνου, 22 χρόνια καὶ ἀπὸ τὸ 1981 στὴν ἱερά Μητρόπολη Περιστερίου στὸν Ἅγιο Αντώνιο Πολιούχου Περιστερίου.